

РЕШЕНИЕ

№ 2934

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 26.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3138** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Делото е образувано по жалба на Д. К. Н., чрез адвокат И. П., с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 5, офис 33 срещу Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община], с която Н. е била възстановена на длъжност „Секретар“ на [община].

Заповедта се обжалва в частта, в която на оспорващата е било определено основно месечно възнаграждение в размер на 1220 лв. ранг пети старши.

В жалбата, от съда се иска заповедта, в оспорената част да бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи, че определеното на жалбоподателката възнаграждение е силно занижено и не съответства на придобития ранг и стажа ѝ. През всички години, през които Н. шест пъти е била уволнявана и възстановявана от съда на същата длъжност, ѝ е определяно едно и също възнаграждение.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващата се явява лично и с адвокат П., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените по време на производството разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето на Кмета на [община] не се явява и не се представлява. В отговора по жалбата срещу оспорената заповед, както и срещу заповед № 002/22.03.2022 г. на Кмета на [община], с която е прекратено за пореден път служебното правоотношение на оспорващата, пълномощника на ответника изразява становище за неоснователност на Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета

на [община], в оспорената част. Посочва, че възнаграждението е определено при спазване на законовите изисквания на чл. 67, ал. 4 от ЗДСл, а именно като е отчетено нивото на заеманата длъжност, служебният стаж, квалификацията и професионалния опит на държавния служител и при спазване на разпоредбите на Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация (в приложимата редакция).

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с решение № 3533 от 03.07.2020 г. по адм. дело № 14061/2019 г., на АССГ, 39-ти състав, оставено в сила с решение № 2218 от 09.03.2022 г. по административно дело № 11938/2021 г. на ВАС, Пето отделение, е отменена заповед № РД-09-496/12.11.2019 г. на Кмета на [община], с която е прекратено служебното правоотношение на Д. Н..

Д. Н. е подала на 21.03.2022 г. заявление до Кмета на [община] да бъде възстановена на заеманата до преди уволнението длъжност.

Със Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община] оспорващата е възстановена на длъжността „секретар” на [община], определен ѝ е ранг V старши, длъжностно ниво 6А и основно месечно възнаграждение в размер на 1220 лв.

По време на проведеното по делото открито заседание бяха представени допълнително документи от кадровото досие на оспорващата – заповеди за назначаване, заповеди за прекратяване на служебното правоотношение, формуляри за индивидуално изпълнение на длъжността, придобити образователни степени и квалификации и т.н., както и поименно длъжностно разписание на [община], в сила от 01.03.2022 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е получена лично от Д. Н. на 21.03.2022 г. Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДСл, служебното правоотношение възниква въз основа на административен акт. Според чл. 67, ал. 4 от с.з. органът по назначаването определя индивидуалния размер на основната заплата на държавния служител, като отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалния опит.

По силата на чл. 1 и чл. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация (наричана за краткост по-надолу само „Наредбата”), със същата се определят структурата на заплатата, условията и редът за определяне и изменение на заплатите на служителите в държавната администрация. Тя се прилага за служителите по служебно и по трудово правоотношение в държавната администрация и при възникване, изменение и прекратяване на служебното и трудовото правоотношение.

Съгласно чл. 7 от наредбата, индивидуалните основни месечни заплати на служителите на пълно работно време се определят в рамките на минималния и

максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен на основната месечна заплата по приложение № 1. Основната месечна заплата се определя по нива и степени съгласно приложение № 1, като се отчита нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит, освен ако друго не е определено в специален закон. Нивата на основните месечни заплати се определят въз основа на длъжностните нива в Класификатора на длъжностите в администрацията (КДА) (чл. 3, ал. 2 и ал. 3).

Според т. 61а от КДА (в приложимата към 01.01.2022 г. редакция), длъжността „Секретар на община с население до 50 000 души и на район” е с длъжностно ниво ръководно 5А, ранг III младши и за заемането ѝ се изисква образователна степен „Магистър” и професионален опит от 4 години. По отношение на тази длъжност не се прилага степенуване, съгласно Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията.

Видно от интернет-страницата на Областна администрация С. 3. (<https://www.sz.government.bg/municipality-maglizh>) населението на [община] е 12 766 жители, т.е. в случая е налице относимия критерий, посочени в КДА за заемането на длъжността „Секретар” в [община].

Съгласно приложение № 1 от Наредбата, размерът на минималното и максималното основно месечно възнаграждение за длъжности с ръководно ниво 5А е от 830 лв. до 4300 лв.

В разглеждания казус е спорно, какъв е следвало да бъде размерът на основното месечно възнаграждение на Д. Н., определено ѝ със Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община], с която тя е възстановена на длъжността „Секретар”.

Видно от Заповед № РД-09-216/12.06.2017 г. оспорващата е била възстановена на длъжността „Секретар” на [община], като ѝ е определено основно месечно възнаграждение в размер на 1220 лв.

Със Заповед № РД-09-493/11.11.2019 г. Н. е била възстановена на длъжността „Секретар” на [община], като ѝ е определено основно месечно възнаграждение в размер на 1104 лв.

Анализът на фактическите обстоятелства, при съобразяване с цитираните правни норми, мотивира настоящият съдебен състав да приеме, че определеното със Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община] основно месечно възнаграждение на Д. Н. е определено незаконосъобразно по следните съображения.

Няма съмнение, че размерите на възнагражденията държавните служители, заемащи длъжности на едно и също ниво са индивидуални и зависят, както беше посочено от нивото на заеманата длъжност, квалификацията и професионалният опит. Но в ЗДСл и в подзаконовите нормативни актове по прилагането са очертани определени критерии, които следва да бъдат спазвани от органите по назначаването, при определяне на размера на съответната основна месечна заплата.

На първо място в случая е безспорно установено, че неправилно в заповедта е определено длъжностно ниво – ръководно ниво 6А, вместо 5А, каквото е следвало да бъде според т. 61а на КДА. Това обстоятелство рефлектира върху максималния и минималния размер на възнаграждението, очертан в приложение № 1 на Наредбата.

На второ място е безспорно, че според чл. 11, ал. 1, т. 4, предложение 4 от Наредбата, индивидуалната основна месечна заплата може да се увеличава при възстановяване на уволнен служител. При предходно уволнение на Д. е определено основно месечно възнаграждение в размер на 1220 лв., т.е. според цитираната норма, са налице условия

за увеличаване на възнаграждението при възстановяването ѝ със Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община].

На следващо място е безспорно, че оспорващата е високо квалифицирана. Същата притежава три образователни степени „Магистър”, придобити от Университета за Национално и Световно Стопанство и от Софийски Университет „Св. К. О.”. Тя има и сертификат за вътрешен одитор в публичния сектори и висока степен на компютърна грамотност. Тези обстоятелства са допълнителни предпоставки за увеличаването на възнаграждението ѝ.

На последно място, видно от приетото по делото поименно длъжностно разписание на [община], на лицето заемащо длъжността „Секретар” към 01.03.2022 г. е определено основно месечно възнаграждение в размер на 2070 лв. Това обстоятелство според съда е съществено и заедно с изброените по-горе и налага извода, че основното месечно възнаграждение на Д. Н., определено със Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община] следва да бъде с по-висок размер от 1220 лв., както е приел органът по назначаването.

Съобразявайки изложеното, съдът намира, че Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община] в оспорената част е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да се върне на Кмета на [община], за издаване на заповед за изменение на Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община], в частта, в която на Д. Н. е определено възнаграждение в размер на 1220 лв. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки да издаде нова заповед, с която да бъде определено друго по-високо основно месечно възнаграждение на Д. Н.. По отношение на направените разноси, предвид на факта, че оспорващия, чрез процесуалния си представител е поискал такива, съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. К. Н. Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г. на Кмета на [община], в частта, в която на Д. Н. е определено възнаграждение в размер на 1220 лв. ВРЪЩА делото като преписка на Кмета на [община], за издаване на заповед за изменение на Заповед № РД-09-68/21.03.2022 г., в частта, в която на Д. Н. е определено възнаграждение в размер на 1220 лв., при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Д. К. Н. с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 3138 по описа за 2023 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.